Końcem XVI w. przedmieście, na którym obecnie znajduje się pałac stało się własnością Macieja Szczepieckiego. W tamtych czasach istniał tam już folwark, a być może także dwór. W zachowanych dokumentach z roku 1747 wymienia się duży, drewniany dwór (który jednak był w bardzo kiepskim stanie technicznym), a także drugi mniejszy budynek mieszkalny oraz m.in. stajnie, obory czy spichlerz. W latach późniejszych dobra strzyzowskie były własnością kolejno: Heleny Morsztynowej - wojewodziny litewskiej, księcia Józefa Radziwiłła oraz Starzenskich. Ci ostatni jednak nie przebywali w Strzyżowie, posiadłość natomiast wydzierżawiali.

Pod koniec XVIII w. dobra strzyżowskie dostały się jako posag w ręce Wuncentego Skrzyńskiego i to właśnie nowemu własciciel owi należy przypisać wybudowanie nowego dworu, który miał cechy pawilonu ogrodowego z dobudowanym długim gankiem łączącym dom z ogrodem. Niedługo później pozyskał tez od rządu austriackiego wieś Dobrzechów. Konstancja Skrzyńska wyszła za mąż za Hipolita Wołkowickiego, uczestnika powstania styczniowego.

Obecny neogotycki pałac, który zastąpił wczesniejszy - z którego zachowały się jedynie piwnice, został wybudowany na fundamentach dworu - pawilonu i oficyny, prawdopodobnie według projektu Franciszka M. Lanciego (polskiego architekta pochodzenia włoskiego) w drugiej połowie XIX w. Wtedy też powstał nowy park krajobrazowy z alejami, dwoma stawami i pięknymi starymi drzewami, który otacza budynek, opadając tarasowo ku południu.

Zbudowany na rzucie prostokąta, piętrowy z mieszkalnym poddaszem, murowany i tynkowany pałac stanowił kolejno własność Wołkowickich i Konopków. W 1974 r. pałac przeszedł gruntowny remont, podczas którego przystosowano obiekt do pełnienia nowej funkcji. Mieści się w nim Dom Dziecka im. Janusza Korczaka.

Adres:
38 - 100 Strzyżów
Sobieckiego 7

Tekst przygotowany w oparciu o materiały:
T. Budziński, "Zamki i Pałace Polski Południowo - Wschodniej", wyd. Libri Ressovienses, Rzeszów 1998.
www.strzyzowiak.pl